

JÓKAI MÓR ÉLETE ÉS KERTJE(I)

Jókai a szenvedélyes természettudós és gyűjtő

a. Nézzünk be Jókai Mór otthonába! Írunk szenvedélyes műgyűjtő volt, aki otthonát szinte múzeumi pontossággal rendezte be. Szobájában a rengeteg műtárgy mellett megjelentek a természet kincsei is. Ahogy a fotón látható, külön vitrinben tartotta a számára értékes kagylókat, csigákat stb. Sokszor mi magunk nem is veszünk tudomást tárgyainkról, tárgyi környezetünkről, sőt néha arról sincs tudomásunk, hogy valamit „gyűjtünk”. Hogyan fejezzük ki stílusunkat? Kitűzőkkel? Cipőkkel? Ruhadarabokkal? Technikai eszközökkel? Félretesztek tárgyakat (kupak, kő, érme, stb.), amiket más a szemébe dobna?

- Nektek van otthon gyűjteményetek?
- Milyen tárgyakkal élitek mindennapjaitok?
- Esetleg van olyan gyűjteményetek, amilyen Jókainak is volt (kövek, kagylók, szárított növények, rovarok stb.)?
- Milyen céllal és mi alapján gyűjtitek a benneteket körülvevő tárgyakat?
- Van olyan darabja a gyűjteményeteknek, amire a büszkék vagytok?
- Van olyan „gyűjteményetek”, aminek gyűjtemény voltára most döbbszettek rá?

Gondoljátok végig ezeket a kérdéseket, beszéljétek meg párokból!

b. 1925-ben a Magyar Nemzeti Múzeum kupolatermében hoztak létre Jókai életművéhez kapcsolódóan egy emlékkiállítást, ahol egy óriáskagyló is bekerült a válogatásba. Erről így írtak egy korabeli cikkben:

„Kiállításunkat kevesen látogatják. Egyhangú. Valóban egyhangú, mint a tenger. De fönséges is, mint a tenger. Pompájához külön szem kell. (...) Ide nem kell fantázia: ez a tükörsima betű-óceán él, s káprázatos képeket tár eléd. Külön firmamentuma van. Külön növény- és állatvilága. Külön élőlényei. Szokatlanok. S mégis mind jó ismerőseid. A tengerfenéken mozgalmas élet. Azt tükrözi a felszín, mely itt világos-, amott haragoszöld; itt sárga, amott vörös, szinte izzik; itt rózsaszín, amott ultramarin. A kiállítás 3. és 4. szekrénye között: Óriás kagyló. Tridacna gygas. (Jókai ajándékozta a múzeumnak.) Egy kis gyermek bölcsője lehetne. Méltó a környezethez. Mintha ebből a betű-óceánból hozta volna fel valami bűvár. Hajolj közel hozzá: édes hangok lágy özöne bűg feléd. Ilyen hang nincs másutt. De értik már másutt is. A tenger éjjel szép. Szállj csónakba e betű-óceánon.”

(Sikabonyi Antal, Jókai-emlékkiállítás a Nemzeti Múzeumban, Magyar Bibliofil Szemle, 1925.)

Válasszatok ki képzeletben ti is egy-egy természeti kincset (falevél, kagyló, föld, kavics, kristály), ami benneteket szimbolizál. Mondjátok el a párotoknak, hogy miért ezt választottátok. Képzeljétek el, hogy ez kikerül egy rólatok szóló kiállításba. A társatok feladata, hogy újságíróként írjon erről a kiállításról. A leírásba kerüljön bele olyan kifejtett hasonlat, amelyet Sikabonyi Antal Jókai Mór kagylója kapcsán írt a Magyar Bibliofil Szemlébe.